

ческия животъ, творителки на всичкитѣ прояв-
ления въ социалния животъ, иматъ всички
началото си въ инстинктитѣ. За правилното
имъ проявление и правилното пораждане отъ
тѣхъ на по-висшитѣ форми на психическия
животъ може да направи много *социалното въз-*
питание, представляваще сжществена задача
на психо-социологията.

§ 4. Расовъ психизъмъ и расова култура: Англосаксонци, Германци, Латинци.

Основниятъ двигателъ на човѣка въ личния
и общественя му животъ е несъмнено стре-
межа му да задоволи естествениятѣ и култур-
нитѣ си нужди. Тѣ го правятъ едновременно
егоистиченъ и алтруистиченъ. Егоистичнитѣ и
алтруистичнитѣ изисквания сж почти еднакви
у хората.

Ако, обаче, има разлики въ тѣхнитѣ прояви
въ общественя животъ на разнитѣ страни,
раси, епохи, това се дължи на начинитѣ, по
които се живѣе и действа, а тѣ зависятъ
безусловно отъ начинитѣ, по които *се чувства*
и мисли, т. е. по които е формиранъ и се раз-
вива вътрешния миръ. Безъ да се отрича факта,
че на самия този вътрешенъ миръ оказватъ
постоянно и чувствително влияние външнитѣ
форми на живота, все пакъ първото твърдение
си остава вѣрно, защото онова, което се носи
дълбоко въ душата, като даръ отъ поколе-
нията, е почти неотмѣнимо и озарява или по-
мрачава всичкитѣ действия на човѣка.

Между основнитѣ душевни прояви могатъ
да се отбележатъ две тенденции, които се
взаимно изключватъ, почти не могатъ да сж-